

Skutky apoštolov

(v moci Ducha Svätého)

Sk 12,1-19 Jedného zachránil, druhého nie

V tom čase začal kráľ Herodes trápiť niektorých z cirkevného zboru; dal sťat' Jakuba, brata Jánovho, a keď videl, že sa to Židom páči, rozkázal zlapať aj Petra; a boli práve dni nekvasených chlebov. Keď sa ho zmocnil, uvrhol ho do väzenia a odovzdal štyrom žoldnierskym oddielom po štyroch mužoch, aby ho strážili, lebo po veľkonočných slávnostiach chcel ho dať predviesť ľudu. Strážili teda Petra vo väzení, ale cirkevný zbor sa horlivo modlil k Bohu za neho.

V tú noc, keď Herodes mal dať predviesť Petra, spal tento medzi dvoma žoldnieri, zviazaný dvoma reťazami, a strážnici strážili väzenie pred dvermi. A hľa, zjavil sa anjel Pánov a svetlo ožiarilo miestnosť. (Anjel) udrel Petra do boku a zobudil ho hovoriac: Vstaň, rýchlo! A okovy spadli mu z rúk. I povedal mu anjel: Opáš sa a obuj! Urobil tak. Anjel hovoril (ďalej): Prehod' si plášť a nasleduj ma! I vyšiel a nasledoval ho; ale nevedel, že je to skutočnosť, čo sa deje skrze anjela; myslel si, že vidí videnie. Ako prešli prvú stráž, aj druhú a prišli k železnej bráne, ktorá viedla do mesta, otvorila sa im sama. A keď vyšli a prešli prvou ulicou, anjel hneď odstúpil od neho. Vtedy sa Peter spamätal a povedal: Teraz naozaj viem, že Pán poslal svojho anjela a vyslobodil ma z ruky Herodesovej a zo všetkého, čo ľud židovský očakával. Keď si to uvedomil, išiel k domu Márie, matky Jána, ktorý mal prímene Marek; tam sa zišli mnohí a modlili sa. Ako zaklopal na dvere brány, služobná dievka menom Rodé vyšla naslúchať, a ako poznala Petrov hlas, od radosti ani neotvorila bránu, ale vbehla a oznámila, že Peter stojí pred bránou. Oni jej však povedali: Blázniš! Ale ona tvrdila, že je tak. I povedali: Je to jeho anjel. Peter však neprestával klopať, a keď otvorili a videli ho, užasli. On im dal rukou znamenie aby mlčali, a vyrozprával im, ako ho Pán vyviedol z väzenia, a potom povedal: Oznámte to Jakobovi a bratom. Nato vyšiel a odobral sa na iné miesto. Keď sa rozhodilo, medzi žoldnieri bolo nemalé zdesenie, čo sa stalo s Petrom. Herodes ho totiž hľadal, a keď nenašiel, vyšetroval strážnikov, rozkázal ich odviešť, odišiel z Judska do Cezarey a tam prebýval.

12. kapitola hovorí o 1. mučeníkovi spomedzi priamych učeníkov Pána Ježiša (Štefan alebo priamym apoštolom)

Jakub bol jediný apoštol, ktorého smrť je zaznamenaná v Biblii. Bol jedným z bratov Zebedeovcov, Jánov brat. Jeho sťatie sa počíta v rok 44 n.l. na Veľkú noc (čas nekvasených chlebov)

-v jeho živote bola túžba byť blízko Pána Ježiša, ich matka chcela od Pána Ježiša, aby zariadil ich postavenie po pravici a po ľavici. (Mt 20,20-28) Túto túžbu im Boh splnil zvláštnym spôsobom: ako prvý mučeník mal výsadu zažiť utrpenie pre Krista, rozhodnutie sa zostať mu verný a dať za to život. Jeho vernosť bola odmenená večným miestom v Kráľovstve nebeskom - naozaj v blízkosti Pána Ježiša.

-mal búrlivú povahu - Lk 9,52 ... máme zvolat' na toto miesto oheň a síru... (tá dedina neprijala Pána Ježiša)

Jakub, Peter a Ján boli jediní svedkovia viacerých silných udalostí a zázrakov: vzkriesenie Jairovej dcéry (Lk 8,51), premenenia na hore (Mt 17,1), mali bdieť s Ježišom v Getsemane (Mt 26, 37)

-Jakubova smrť bola dokladom toho, čo napísal vo svojom liste Jk 2,14-26 *“Lebo ako telo bez ducha je mŕtve, tak je mŕtva aj viera bez skutkov.”* Vieru neobmedzoval len na slová.

-Kráľom bol Herodes Agripa I., jeho súčasníkom bol v Ríme cisár Caligula

Hlavná myšlienka časti 12,1-19 je v tom, že jeden učeník je sŕatý a iný zachránený.

Prečo?

-za Petra sa zbor horlivo modlil. Ale aj Jakub sa modlil a určite aj za neho sa modlili. Boh aj napriek modlitbám vždy naplní svoju vôľu

Peter bol vo väzení - aj Jakub

Obaja boli poštolovia

obaja trpeli pre Krista

za oboch sa modlili

Rozdiel bol v božom pláne pre ich život. Jakubovi sa dostali miesta pri Kristovi skôr ako Petrovi.

-Zaujímavé je, že keď anjeli prišiel vyslobodiť Petra, musel ho zobudiť, lebo spal (udrel ho do boku) Spať vo väzení? Únava? L'ahostajnosť? Jakub určite ani oka nezažmúril, vedel, čo ho čaká? Určite sa modlil za anjela, aby ho potešil ako Ježiša v Getsemane (a možno aj vyviedol z väzenia, hoci o Petrovej záchrane nemohol vedieť) A možno tam ten anjel aj bol.

-Jakub prežíval svoje posledné chvíle i smrť zrejme rovnako intenzívne ako Peter svoje vyvedenie z väzenia. Predstavme si, že my sme tí, čo nás vedú pred kata a vieme čo nás čaká, že to len Boh môže zmeniť, ale aj nemusí. Vtedy je človek buď totálne oddaný Bohu a vie, komu uveril, vie, čo ho čaká a čomu veril (viera, ktorá sa prejavuje skutkom), alebo prepadá zúfalstvu, ktoré ho aj tak nezachráni od konca.

Dietrich Bonhoeffer (teológ, farár “vyznávačskej cirkvi” v Nemecku za Hitlera)

V nedeľu 8. apríla 1945 vykonal Bonhoeffer na prianie spoluväzňov pobožnosť a potom bol prevezený inam. 9. apríla na zvláštny Hitlerov rozkaz bol popravený (8. alebo 9. apríla). Podľa svedectva táborového lekára šiel na popravisť po vrúcnej modlitbe kľudne a statočne. Posledné slová boli: “Toto je koniec, ale pre mňa je to začiatok.”

-Peter tiež neskôr zomrel mučeníckou smrťou v roku 64 (ukrižovaný dole hlavou v Ríme na Vatikánskom pahorku, pretože sa necítil hodný zomrieť tak, ako jeho Pán - podľa tradície)

-Boh dal za nás svojho Syna Pána Ježiša, On trpel a zomrel za nás, a nás tiež volá k obeti pre neho.

“Každého, kto mňa vyzná pred ľuďmi, aj ja vyznám pred svojím Otcom, ktorý je na nebesiach. Ale toho, kto mňa zaprie pred ľuďmi, aj ja zapriem pred svojím Otcom, ktorý je na nebesiach.” Mt 10,32-33